

Referendum? NU! Re-educare!

Împreună cu cei peste 3.000.000 de români alături de care am semnat inițiativa cetățenească declanșată de Coaliția pentru Familie pentru modificarea Constituției României – respectiv a art. 48, alin. 1, care să statueze că „**Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie**, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.” – așteptam cu nerăbdare declanșarea procedurilor legale pentru organizarea referendumului.

Trebuie să recunosc că am o oarecare doză de scepticism că se va ajunge la referendum, datorată piedicilor și amânărilor nejustificate din partea diferitelor personaje de pe scena politică românească, însă proiectul Ministerului Educației Naționale intitulat **Strategia Națională de Educație Parentală 2018-2025** (SNEP), postat pentru consultare publică pe site-ul instituției (și retras între timp!) a reușit să mă ia prin surprindere!

Împărțită în 13 capitole și cuprinzând 35 de pagini, SNEP dă de gândit și alarmează încă din introducere, afirmând că familia românească are „nevoie de un sprijin extern” și e **obligată** „să se adapteze noilor ideologii și să experimenteze noi practici în relație cu copiii.” Educația parentală, adică educarea părinților de către stat, ca să știe cum să-și crească copiii, are drept scop să-i sprijine în „creșterea și educația copiilor”.

SNEP deplânge explicit **mentalitatea conservatoare a părinților din România** privind creșterea și dezvoltarea copiilor, care **se impune a fi modificată**: „Deseori, noile ideologii promovate în special în domeniul protecției copilului întâlnesc mentalități conservatoare, un sistem de valori ale familiilor ce trebuie regândit în contextul unor informații noi cu privire la nevoile de dezvoltare a copiilor”. Societatea românească este portretizată negativ pentru că „idealizează familia tradițională, pe care o consideră o formă perfectă de organizare”, mai mult, SNEP își permite să dea o nouă definiție familiei, care nu reflectă cultura, tradiția ori civilizația română sau creștina, fiind «împrumutată» de la un sociolog american: „Familia nu este inteligibilă ca realitate obiectivă, ea este mai degrabă un produs socio-cultural «o constelație de idei, imagini și terminologii», creată și recreată permanent de practicile socio-culturale” (pagina 3)!

Un alt deziderat al SNEP este încurajarea și acordarea de libertate copiilor „la luarea deciziilor care îi privesc”, realizând însă că familia și societatea românească sunt relativ conservatoare, iar „educația adulților (inclusiv a părinților) nu poate deveni obligatorie”. SNEP propune educație parentală în școli și licee pentru copii și adolescenți – ca viitori părinți, arătând că *noile ideologii parentale*, chiar dacă nu pot fi aplicate ori impuse părinților și generațiilor actuale de părinți, pot fi inoculate relativ ușor în generațiile care vor deveni părinți în 20-30 de ani.

Nu doar familia trebuie constant redefinită și „creată și recreată permanent de practicile socio-culturale”, dar și noțiunea de „parentalitate” necesită modificări constante de-a lungul generațiilor, SNEP afirmând că „parentalitatea [...] se transformă și ea, odată cu societatea, care îi determină atât conținutul, cât și sfera de aplicabilitate”, dând de înțeles că nu părinții impun schimbările sociale, ci ei trebuie să își schimbe modul de afirmare a parentalității în funcție de schimbările sociale. În plus, SNEP dă clar de înțeles că există o varietate de familii și o diversificare a modelelor familiilor. SNEP nu vorbește de un singur model de familie și, în consecință, de un singur mod de parentalitate, ci de modele multiple. Termenul folosit e acela al „diversificării modelelor familiale și educaționale” (pagina 4). Unul dintre multele paragrafe care îngrijorează este #59.1 (pagina 23) care prezintă „Principiul egalității de șanse între femei și bărbați și promovării diversității”, în sensul „înlăturării stereotipurilor de gen” (vezi editorialul din luna martie despre identitatea de gen...). Experiența occidentală în acest sens, care se cere a fi folosită ca model în România, s-a dovedit a fi un dezastru.

Iubiți cititori și, mai ales, dragi părinți, sper că am reușit să vă sperii, pentru că acest atac fățiș asupra drepturilor și libertăților parentale și a libertății de conștiință și de credință – venit din partea celor care, vremelnice, conduc destinele țării – cere acțiuni concrete!

Să nu contenim să ne rugăm pentru țara noastră, pentru poporul român și pentru cei înălțați în dregătorii! Totodată, însă, să ne trimitem opiniile vis-a-vis de această „strategie” - în scris - la cei care au putere de decizie, începând cu Parlamentul, președintele Iohannis, ministrul Educației și Învățământului etc.

Doamne, ocrotește România și pe români de atacurile celui rău! Amin!

DANIEL PURDEL
Redactor - șef

„Nu vă temeți de ei! Aduceți-vă aminte de Domnul cel mare și înfricoșat și lupțați pentru frații voștri, pentru fiii voștri și fetele voastre, pentru nevestele voastre și pentru casele voastre!” (Neemia 4.14)